

תת"ע 4324/02/12 - מדינת ישראל נגד משה אדיר שמריה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4324-02-12 מדינת ישראל נ' שמריה

בפני	כב' השופט אלי אנושי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	משה אדיר שמריה

החלטה

הבקשה נדחית.

כבר נקבע בפסיקה כי ע"פ פקודת התעבורה והתקנות שהותקנו מכוחה, תקופת הפסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה תחל להימנות מיום מתן גזר הדין, אך אין להביא בחישוב מניין ימי הפסילה את התקופה שחלפה עד אשר הופקד רישיון הנהיגה בביהמ"ש שהטיל את הפסילה. כבר נאמר ע"י ביהמ"ש העליון כי חובת ההפקדה של רישיון שנפסל ממחישה לבעל הרישיון את עובדת כניסתה לתוקף של הפסילה ואת משמעותה המלאה והמוחשית. להיעדר תעודת הרישיון ישנה משמעות חינוכית ופסיכולוגית. ועוד, הפקדת הרישיון כאמור מקטינה את החשש מפני עשיית שימוש לרעה בתעודת הרישיון בעת הפסילה.

הוסף לכך את האמור בתקנה 557(א) שעוסקת במי שבידו רישיון נהיגה שאינו בר תוקף באותה השעה - ומלמדת שדינו כדין כל רישיון וקיימת חובה להפקידו והוראות תקנה 557(ב) העוסקת במי שרישיונו "אבד ואין בידו כל עותק של הרישיון" - ומורה כי עליו להפקיד תצהיר חלף הרישיון.

והמסקנה הברורה כי היה על המבקש להפקיד רישיון נהיגה או לבצע תחליף הפקדה ולא עשה כן.

מעבר לכך אין כל ראיה במסמכים שהוצגו כי נמנע מהנאשם לנהוג, וזאת מלבד מדבריו הוא.

לאור האמור הפסילה תמנה ממועד הגשת תצהיר המבקש.

ניתנה היום, י"ג אדר תשע"ד, 13 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.